

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Nirdetésnek marakelt árak szerint.

A lap megjelenik minden csütörtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 bova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: István-utca 9.
 bova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek az előfizetési pénzek küldendők
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Tizenkétezer korona megtakarítás.

Ujpest, július hó 18-án.

Tizenkétezer korona!

Az összeg magában véve nem sok, az oly községek és városok háztartásában pedig, a melyek jövedelmező ingatlanlall, vagyonnal bírnak, meg éppen elenyésző csekélység. Az oly községek kebelében azonban, a melyek tisztán adózó polgárainak az áldozatkészségére vannak utalva, a melyeknek a községi pótdóból kell fedezniök minden néven nevezendő költséget: tizenkétezer korona már számottevő összeg.

Ilyen község — sajnos — a mi községünk is. Egy tizenkétezer koronás tétel, a költségvetésnek akár a bevételi, akár a kiadási rovatában jelentkezék, bizony nagy szerepet játszik Ujpesten is.

Hogy tényleg így van, tapasztaltuk a költségvetések tárgyalásai alkalmával igen sokszor, a midőn szem és fültanui valánk annak, hogy képviselőink tizenkétezer koronánál sokkal kisebb és szerényebb összegek meg vagy meg nem szavazása fölött élénk vitákat rögtönöztek.

És ez jó is volt, helyes is volt, hogy így történt. Egy olyan képviselőtestülettől, a mely a község lakosságának az érdekeit szíven viseli, a mely annak a megtisztelő bizalomnak, a melylyel a

polgárság megajándékozta, lelkiismeretesen megakar felelni, nem tételezhető fel, nem várható más, ezzel elenkező eljárás. Viszont olyan esetekben, a midőn nem kiadásról, hanem megtakarításról, nyereségről van szó: a polgárságtól és a polgárság egyetemét képviselő községi képviselőktől jogosan várható az, hogy örömlüknek és elismerésüknek egyiránt kifejezést adnak azokkal szemben, a kik a megtakarításnak tényezői valának, a kik a nyereséget, a község javára kieszközölték.

Nem eszményi, nem kilátásba helyezett, hanem való és tényleges tizenkétezer korona megtakarításáról és megnyereséséről van itt szó.

A község képviselőtestülete a mai rendkívüli közgyűlésén meggyőződött arról, hogy a község előjáróságának, a fogyasztási adóra vonatkozólag sikerült a pénzügyi kormányval a község előnyére kiegyezni.

A ki ismeri a pénzügyi kormánynak irányelveit, a ki tudja, hogy a pénzügyi kormány közegei sokszor hivatásból, sokszor tulbuzgóságából a legraffináltabb módok és eszközökhöz folyamodnak, hogy az államkincstár jövedelmeit szaporítsák s különösen a fogyasztási adók bérösszegeit a lehetőség határáig, sőt azon túl is fokozzák: az mindenesetre örvendetesen veszi tudomásul s nagy lelki gyönyörűséggel fogja hallani, hogy

Ujpest községe, a mely eddig 164,000 koronát fizetett az államkincstárnak a fogyasztási adó bérléteért, a jövőben ezímen csak 152,000 koronát, vagyis 12,000 koronával kevesebbet fog fizetni.

Ez a tizenkétezer korona akkor, a midőn a pénzügyi kormány Ujpeste kivéve, az országnak még egyetlenegy községében sem fejezte be a fogyasztási pótdadó bérletre vonatkozó alkudozásait, nem fejezte be pedig főképen és egyedül azon oknál fogva, mert a bérösszegeket mindenütt emelni igyekeznek, ez a tizenkétezer korona olyan megtakarítás, olyan nyereség, a mely nemcsak örvendetes, hanem valóban meglepő, s arról tanuskodik, hogy községünk és polgárságának az ügye nagyon jó kezekben van letéve.

Ujpest közvéleményének a szócsövei, a képviselői, a helyi érdekű lapok tehát, tartozzanak bármilyen párthoz, képviseljenek bármilyen irányt, csak a kötelességüket teljesítik akkor, a midőn a polgárság nevében az elismerésüket fejezik ki községünk azon vezető férfiai iránt, kik ennek az előnyös kiegyezésnek a tényezői. — köznyelven szólva — a nyélbe ütői valának!

Az elismerés szava, elsősorban kerületünk országgyűlési képviselőjét, *Wolfner Tivadart*, — másodsorban pedig községünk főjegyzőjét, *Zsoldos Jánost* illeti meg, mert egyedül *Wolfner Tivadar* hathatós befolyásának és *Zsol-*

TÁRCZA.

A gyónás titkának áldozata.

— Elbeszélés. —

Irta: *Brankovics György.*

8.

(Folyt. és vége.)

— Jól van! Győzzön az igazság mindenek fölött! — mondá végre Péter. Mindenek előtt magunknak kell a lelkész ártatlanságának a bizonyítékait megszerezni. Egy ügyes titkos rendőrrel ki kell kutatnunk Korponai László tartózkodási helyét, azután személyesen meg kell győződnöd arról, hogy a 40,000 frtot ő avagy a családja tényleg megkapta-e és hogy kitől kapta s csak ekkor lehet majd perujtást kérni.

— Addig is azonban felkeresem a szegény foglyot s megvizsgálom azzal, hogy már nem tartjuk bűnösnek s mindent elkövetünk arra nézve, hogy szabadságát és becsületét visszanyerje.

— Helyes. Én pedig azalatt egy ügyes titkos rendőrrel a Korponai család hollétét fogom kikutatni.

XII.

— Ime, Vámosy ur, ezélnál vagyunk!

E szavakat a börtönfelügyelő intézte Pálhoz, a ki őt Lipótvári zárkájához kísérte.

— Ezen ajtó mögött éli napjait az a fegyenc, a kit ön keres. Miután meg van en-

godve, hogy ön tanuk nélkül beszélhessen véle, lépjen be a zárkába, én majd önökre zárom az ajtót s ha kibeszélték magukat, tessék koczogni.

— Helyes, sziveskedjék tehát a zárká ajtaját kinyitni.

Néhány pillanat mulva szemközt állottak egymással Pál és a tiz évi fegyházra ítelt segédlelkész.

Ha valami tulvilági szellem jelent volna meg egyszerre a fogoly zárkájában, nem rémülhetett volna meg nagyobb mértékben Lipótvári segédlelkész, mint annak a férfinak a megpillantásakor, a ki oly nagy szerensétlenségbe döntötte. Egy néhány perczig némán meredt a tekintetük egymásra. Azután felugrott a lelkész ülőhelyéről s ki egyenesedve állott széke mögött, míg Pál alázatosan s esdőleg tekintett fel reá.

— Tisztelendő ur! — szólalt meg végre Pál, a kezeit esdőleg nyujtva feléje — bocsásson meg nekem, nagyot vétkeztem ön ellen.

— Mit bocsássak meg önnek, Vámosy ur? — kérdező Lipótvári meglepetve.

— És ezt még ön kérdezi, ön, a ki két év óta ártatlanul szenved itt?

— Ártatlanul? ártatlanul? Tehát tudja, hogy... nem folytathatta tovább, arezát majd a vér, majd a halványosság borítá el s melléből csak fudokolva volt képes előtörni a lélegzés. Oh Istenem, tehát mégis! E szavakkal lerogyott munkaszékére s arezát a kezébe temette.

— Tisztelendő ur! — esdekelte ismét Pál — bocsásson meg nekem! — s a fegyencz mellé rogyva, a térdeit karolta át.

— Ugy látom, — szólta a lelkész, — ön belátta és megbánta tévedését — nincs mit megbocsátanom.

— Oh igen — válaszolá Pál — itt melles szerepet játszik a tévedés. En balga előítélettel viseltetem az ön állása és vallása iránt, azt hittem, hogy ön is annak az elvnek: „A ezél szentesíti az eszközöket!” a szolgálatába lépett s képes volt a lopás büntetnének az elkövetésére is. A mi azonban legjobban fáj, az az, hogy nem követtem haldokló atyám intelmét.

— És most?

— Követem a lelki ismeretemet: a mely azt mondja, hogy nemesak ön ellen, hanem az ön vallása ellen is vétettem. Pedig az a vallás, a mely szolgálit ilyen áldozatok meghozatalára képesíti, az igazság vallása lehet. Ezt nyíltan fogom hirdetni s a követőihez fogok esatlakozni.

— Ön most fel van izgatva, Vámosy ur! — válaszolá a lelkész — s bizonyára más-ként fog gondolkozni, ha jóvá leendő téve mindaz, a mit gyanujával előidézett.

— Nem tisztelendő ur, — mondá Pál hátaözött hangon. Az én elhatározásomat nem képes többé megingatni semmi. Mindennekelőtt összegyűjtöm az ön ártatlanságának a bizonyítékait, — most már tudom, hogy ön nem beszélhet azokról, tudom, hogy a gyónás oly titok, a melyet nem szabad önnek elárulni, — azután ha ön visszanyerte

dos János remekül megindokolt memorandumjának köszönhetjük azt, hogy a fogyasztási adóberletet egyáltalában újra s különösen az előbbi éveknél jutányosabban megkaptuk s hogy Lukács László pénzügyminiszter tekintettel volt községünknek ugy anyagi helyzetére, mint azon áldozatokra, melyeket tőlünk a mai kultúra s községünk modern fejlődése megkövetel s a mely áldozatokkal szemben polgárságunk soha sem mutatkozott szűkkeblűnek.

Mondjunk tehát azon nagy körültekintést és buzgalmat igazoló faradozásért, melyet Wolfner országgyűlési képviselőnk és Zsoldos János főjegyzőnk, a község érdekében e téren is kifejtettek, hálás köszönetet s bizzunk a jövőben!

H I R E K.

— **Személyi hírek.** Geduly Lajos, az ujjpesti ág. hitv. evangélikus egyház lelkesze folyó hó 18-án Tusnád turdóhelyre utazik, a hol nejevel együtt 5 hetet fog tölteni. Ez idő alatt az egyházat Kovács Kálmán palotai lelkész adminisztrálja. — **Fazekas** Agoston, vármegyei főjegyző, f. é. augusztus hó 4-ig terjedő négy heti szabadságra ment. — **Hochbaum** Jakab községi törvénybíró f. é. július hó 25-én 4 heti szabadságra megy a mely idő alatt őt a legöregebb esküdt fogja helyettesíteni. — **Nagy** György községi pénztári ellenőr f. hó 16-án 8 napi szabadságra ment, az ellenőri teendőket, a szabályrendelet értelmében, Királymezey Béla teljesíti ezidő alatt.

— **Közigazgatási bizottság ülése.** Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 11-én a vármegyei háza kisebb gyűlése termében, **Beniczky** Lajos alispán elnöklété mellett ülést tartott, melyen Kemény Kálmán t. főügyész, dr. Mészöly László, Morschalkó Béla, Martinovich László, Meskó Rudolf, Tóth József kir. tanfelügyelő, Bérczy László kir. pénzügyigazgató és Madarasy Pál árvaszéki úlnok előadók jelentései tudomásul vetettek illetőleg az előadott ügyek az előadók véleménye alapján intéztettek el.

— **Előjárósági ülés és képviselőtestületi közgyűlés.** A község előjáróságának ülése volt tegnap f. hó 17-én d. u. 4 órakor, a melyen a mai rendkívüli képviselőtestületi közgyűlés napirendjére kitézött tárgyak készítették elő. A mai rendkívüli képviselőtestületi közgyűlés d. u. 4 órakor fog megtartatni s a napirendre kitézött tárgysorozata a következőket tartalmazza.

szabadságát, akkor ismét felfogom önt keresni s arra fogom kérni, ismertessen meg vallásának hitelveivel, hogy én is atyám vallása szerint élhessek s abban halhassak meg.

Pál, ez ünnepélyes nyilatkozat után megragadta a fegyver kezét s eskőjával halmozta azokat el. Lipótvári pedig a lelki örömmel hatása alatt keblére ölelte a fiatal embert s lelki magasztosságának a hangján szóla: „Jóságos Isten, e pillanat, tíz évi fogság átszenvedésével sem volna drágán megfizetve”.

Néhány hét múlva csakugyan megújított a dr. Lipótvári Lipót lelkész elleni per s miután a titkos rendőr oly ügyesen végezte a dolgát, hogy Korponaynak nemcsak az özvegye, hanem a két leánya is megjelent az újabb tárgyaláson, a lelkész ártatlansága teljesen kiderülvén, a lopás vádját alól felmentették.

— **Dr. Lipótvári Lipót** most a katolikus árvaháznak az igazgatója s a Vámosy-féle palotában lakik, a mely árvaházzá alakították át.

Vámosy Péter Amerikába vándorolt ki a családjával együtt, Pál pedig belépett a papnöveldebe s szorgalmasan készül a papi pályára.

Az áldozat tehát, melyet Lipótvári, lelkész kötelmének hozott, nem volt hiába való.

Aldásnak forrása fakadt az átokból.

zók: 1. Dr. Sámuel Lázár ügyvéd jelentése a gróf Károlyi Sándor ellen indított kártalanítási perben hozott I-ső bírósági ítéletről nem különben a kérdéses ítélet kihirdetése. 2. Jelentés a fogyasztási adóra vonatkozó kiegyezésről és határozathozatal a szerződés megkötésére való felhatalmazás iránt. 3. A vármegyei államépítészeti hivatal f. é. 1882. sz. megkeresése a váci-úti lögyűjtő esatornába való közesatorna bekötésekből eredő kötelezettségek tárgyában. 4. A budapesti m. kir. folyammérnöki hivatal f. é. 1875. sz. megkeresése az ujjpesti kikötőben a község által bérelni szándékolt területre vonatkozó határozat meghozatala iránt.

— **Nincs szabadfürdő hely.** Miután az ujjpesti uszoda részvény társaság nem képes, vagy nem akar eleget tenni ama feltételeknek, a melyek teljesítésétől Ivánka Pál főszolgabíró s helyben hagyólag a megye alispánja is, az uszoda megnyitásának az engedélyezését függővé tette: a község előjárósága egy szabadfürdő helyet akart a Dunán létesíteni. Sajnos, ebbeli törekvésével nem érhetett célra, mert az e célra kiküldött bizottság, nevezetesen a dunai rendőrkapitányság részéről Glosz Imre, az előjáróság részéről Lindt János bíró, Berényi Antal jegyző s Hoffer Miksa mérnök f. hó 13-án kénytelen volt jegyzőkönyvileg megállapítani, hogy a község rendelkezésére álló Dunaparti területen nincs a célnak megfelelő fürdőhely, a mennyiben a terület legnagyobb része elszaporodott, zavaros, piszkos és sekély, a terület kisebb része pedig mély. Szabadfürdő helyre a Dunaparton csak a székes főváros vízműterülete volna alkalmas, de ez „ne nyulj hozzám virág” így tehát még csak szabadfürdője sem lesz Ujjpestnek. Igazán Tantulusi kinok ebben a nagy melegben, hát még a kánikulában?

— **A közigazgatási tanfolyam képesítő vizsgái.** A budapesti közigazgatási tanfolyamon a község jegyzői képesítő vizsgák folyó hó 5-én megkezdődtek s a jelentkezők nagy számára való tekintettel e hó 16-áig tartottak. A vizsgákon öt vizsgáló bizottság működött **Némethy** Károly belügyminiszteri tanácsos, **Bochkor** Károly egyetemi tanár, **Beniczky** Lajos alispán, dr. **Melichár** Kálmán honvédelmi miniszteri osztálytanácsos és **Kaffka** László belügyminiszteri tanácsos elnöklété alatt. A vizsgák szakadatlanul folytak s minden bizottság előtt naponként négy jelölt, az öt bizottság előtt tehát naponként husz jelölt vizsgázott. A vizsgák eredménye kedvezőnek mondható, amennyiben jóval nagyobb azoknak a száma, akik kitüntetéssel vizsgáztak, mint azoké, akik elbuktak. Az elbuktak az összes jelölteknek mintegy 5-6 százalékát teszik.

— **Az Iparostanoncz iskola tanítóinak megválasztása.** Az ujjpesti iparostanoncz iskola bizottsága, a keresk. miniszternek egy 1898. évi rendelete értelmében f. hó 13-án választotta meg 3 egymásután következő évre a tanítókat. Ez alkalommal megválasztottak: **Benkő** Kálmán, **Bendász** János, **Ertl** Ferencz, **Elszász** Oszkár, **Friedrich** Vendel, **Földes** Károly, **Gaspárek** Károly, **Halapí** János, **Hlavacsék** István, **Józsa** Dániel, **Kamis** Gyula, **Kiss** Béla, **Káger** János, **Kalamár** Gyula, **Kövér** Sándor, **Linter** János, **Péterfy** Ferencz, **Papp** Mihály, **Radoch** József, és **Vojt** László. A bizottság gondoskodott arról is, hogy személyváltozás esetében, új pályázatot ne kelléssék hirdetni, s az áthelyezés vagy halálozás következtében üresedésbe jövő helyekre már most megválasztotta **Csuha** József, **Imrich** János és **Paulini** Károly tanítókat. A választó gyűlésen jelen volt **Tóth** József kir. tanfelügyelő is.

— **Megerősített választás.** Pestvármegye közigazgatási bizottsága **Nusszer Gizella** övönő megválasztását megerősítette.

— **Kétszáz korona az iparostanoncz iskolának.** Az ujjpesti iparostanoncz iskola, a kereskedelemügyi miniszter révén, a Országos tanoncz-iskola alaphól 200 korona segélyt kapott.

— **Az államtisztviselők mozgalma.** A Gödöllőn működő állami tisztviselők a tordai állami tisztviselők felhívása folytán a napokban népes értekezletet tartottak, a melyen elhatározták, hogy esatlakoznak az országos mozgalomhoz és minden tekintetben magukévá teszik a tordai intéző-bizottság felhívását. Elhatározták továbbá, hogy az állami tisztviselők érdekeinek támogatása

végett megkeresik **Wolfner** Tivadart, a gödöllői kerület országgyűlési képviselőjét.

— **Az ipartestület előjárósága** f. é. július hó 11-én tartotta meg rendes havi ülését, melyen a titkári jelentésen kívül folyó ügyek tárgyalattak. A titkári jelentésből a következő adatokat emeljük ki: munkaviszony 957 esetben fordult elő, ebből 579 iparossegédre esik; iparossegéd munkába lépett 302, onnan kilépett 277; új munkakönyv kiadott 98, ideiglenes igazolvány 42; tanoncz szabadult 18, szerzőltetett 32; havi igatói szám 269; panasz beadott 32, ebből a békéltető-bizottság 12-öt vett tárgyalás alá, a többi hivatalból intéztetett el. Pénztári jelentés szerint bevétel 906 korona, kiadás 578 korona 88 fillér, összes maradvány a múlt évvel együtt 6126 korona 66 fillér.

— **Esküvő.** Dr. **Valay** László rendőrfogalmazó f. hó 11-én tartotta egybekelését **Olay** Jenő özvegyével, született Szalály Arankával.

— **Az Ujjpesti ág. h. evangélikus egyház javára** f. é. július hó 6-án rendezett nyári táncvigalom alkalmából felülfizettek: **Wolfner** Tivadar 100 K; **Egyedi** Lajos, gróf **Károlyi** Sándor, **Mauthner** Mihály, **Wolfner** József, **Wolfner** Gyula 20—20 K; **Pamutgyár**, **Weiss** Róbert, dr. **Heidberg** Tivadar, br. **Podmaniczky** Géza, **Wagner** Manó. Ujjpesti ipar- és kereskedelmi bank, **Glück** Frigyes, **Antony** István, **Müller** János, N. N. 10—10 K; **Wolfner** Nándor 9 K; **Kárpáti** János 8 korona; dr. **Seligman** Jenő, **Bohácsi** József, **Polszter** György, dr. **Hédervári** Soma 6—6 K; **Schreiber** Gyula és neje, **Tindula** Mihály, **Hazai** Asphalt r. t., **Magyar** kerami gyár r. t., **Kéler** Napoleon, **Kollár** Miklós, **Székely** Lajos, **Leiner** Fülöp és fiai, **Lenkey** Márton, **Berg** Keresztély, **Friedman** Ede, **Szél** Manó, 5—5 K; dr. **Elek** Pál, **Weiss** Adolf, **Ivánka** Pál, **Csepesányi** Béla, **Stadler** Mihály, **Reiss** F. Dávid, **Rappapert** Mór, **Szórady** Kálmán, **Rätz** Ernő, **Török** Mihály, dr. **Kiss** Sándor, dr. **Kálmán** Odónné 4—4 K; **Roesseman** és **Kühneman**, dr. **Plihal** Viktor, **Klein** Ignác, **Kuliner** Henrik, **Ehrenwald** László, **Földman** József 3—3 K; **Gims** János, **Gál** Péterné, **Neumann** Ede, **Baumgarten** Etelka, **Leiner** testvérek, **Kőszeghy** Árpád, özv. **Heil** Józsefné, **Droppa** Vilmos, **Serák** Károly, **Fuchs** Antal, dr. **Fuchs** Ignác, **Grams** György, **Weiss** M. Walter, **Hochbaum** Jakab, **Ugró** Gyula, **Grüntfeld** Armin, **Jäck** Márton és fiai, **Mauritz** Gáborné, **Rachler** Aurél, N. N., ifj. **Erker** András, **Furkas** István, dr. **Kont** Izidor, **Tyrman** József 2—2 K; **Tiroly** Józsefné, dr. **Krausz** Soma, **Revusz** Mátyás, **Hlek** Nándorné, **Magyary** Alajos, **Fritse** Ferencz, **Herr** József, **Goldberger** Mór, **Fuchs** testvérek, dr. **Fuchs** József, **Bruckner** Frigyes, **Benedek** Sámuel, **Greezár** Andrásné, N. N., dr. **Szabó** Gyula, N. N., **Pfeifer** Sándor, **Komáromy** László, **Gombos**, **Bognár** István, **Jung** Antal, **Gerő** Zsigmondné, **Winkler** János, **Fornheim** Zsigmond, **Grüntfeld** Zsigmond, **Guth** Pál 1—1 K; összesen 541 kor. — Fogadják a kegyes adakozók evangélikus egyházunk forró, hálás köszönetét; fogadják hálás köszönetünket a **Wolfner** család, mely az összes kiadásunkat egy maga fedezte; az Ujjpesti dalkör, mely művészi előadásával kellemes és élvezetes szórakozást nyújtott; **Weigele** és **Missura** táncrendező urak a pompás rendezésért és az egész nagyérdemű közönség, mely buzgó pártolásával oly fényes és kiváló sikerévé tette egyházi multságunkat. Végül legyen szabad megjegyeznünk, hogy egyháztanácsunk ez évben mélyeséges halálának némi szerény kifejezéseül esinos mellesokokkal kedveskedett azon igen tisztelt hölgyeknek, kik egyházunk javára oly fáradhatatlanul táncoztak; fogadják ők is forró köszönetünket, kik szívesen vették e szerény meglepetést. Ujjpest, 1901 július 14-én. Az egyháztanács. (A folytatólagos kimutatás következik.)

— **A siketnémák és vakok oktatása érdekében** **Wlassics** Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter egy rendeletet adott ki, a melylyel a fogyatékos érzékűek oktatását országossá akarja tenni s a múlt század eleje óta vájúdó kérdést szerény eszközökkel igyekszik megoldani. A miniszter ugyanis a mellett, hogy a pénzügyi viszonyoktól megengedett határok között a törvényhatóságokból létesített siketnémákat, vakokat oktató intézmények részére a tanító erőket kiképzéti és díjazásukról gondoskodik, a

népiskolákból fejleszti ki a szakiskolákat. Ez utóbbit így véli a miniszter elérni. Tudatja a tanítókkal és lelkészekkel, hogy a ki a községekben siketnémákat és vakokat hajlandó tanítani, azt ő fáradságáért megjutalmazza. Egyszersmind utasítást küld a tanítóknak, mi módon sajátíthatják el az elméleti ismereteket önképzéssel, a gyakorlatiakat pedig valamely szakbeli intézetnél való hospitálás útján. A nagyobb községek népiskoláiban tehát a siketnémákat és vakokat külön csoportban, a rendes tanítás idején kívül fogja oktatni a kiképzett tanító, vagy lelkész s így országszerte külön tanfolyamok keletkeznek az iskolákban, melyek a tapasztalatok szerint külön iskolává fejlődnek.

— **Az újpesti „Kisfaludy Kör”** 1901. évi július hó 28-án (vasárnap) a Colosseum nagytermében műkedvelői színelőadást rendez, melyen a Vígsház végzett növendékei működnek közre. Színpadra kerül Újpesten először, a Nemzeti színházban óriási sikert aratott végjáték *Az apósok*. Végjáték 3 felvonásban. Irta: Gabányi Árpád. Rendezők: Halász Zoltán és Gyulai Árpád urak. Az első és második előadásról lapunk jövő számában fogunk beszámolni olvasóinknak amíg a „Kisfaludy kör” működésével részletesebben is óhajunk foglalkozni.

— **Melyik a legjobb üdítővíz?** E kérdést — a mióta az üdítő vizek élvezete Újpesten is napi szükségletté vált — nagyon sok oldalról intézték hozzánk. Mi a válasszal mindaddig késtünk, a míg olyan szakemberek véleményének a birtokába nem jutottunk, a kik távol állanak az ásványos források tulajdonosaitól és így semmi féle érdek sem befolyásolhatja szakvéleményüket. Ilyen szakvélemények alapján ma kijelenthetjük, hogy az összes használatban lévő üdítővizek között legjobb a *Szent Margit-szigeti üdítővíz*, a mely szénsávvá telített ásványos savanyú víz lévén, nemesak mint asztalvíz, nagyon kellemes és jóhatású, hanem egyúttal egészség-ápoló ital is. Kezelése, szállítása kifogástalan s a mi igen fontos körülmény Újpesten is minden nap friss öntésben, s ólombélyeggel ellátva kapható. Az összes üdítő s ásványos, savanyú vizek közül tehát nyugodt lelki ismerettel ajánlhatjuk a Szent Margit-szigeti üdítővizet.

I R O D A L O M.

***Vasuti élet.** A vasutasok osztálya ama elhagyottak közé tartozik, mely igen terhes munkálatai, reá bízott felelősségterhes feladatai dacára sem részesül abban a társadalmi elismerésben, mely méltán megilletné. Régióta fáradoznak a vasutasok, hogy jogos érdekeik megvédésére megtalálják a maguk szószólójukat. Ezt a szerepet pedig a sajtó töltheti be. Míután pedig a „Vasuti Lapok” az egyedüli szaklap, a mely minden külső befolyástól ment és független írók által szerkesztetik, ez a lap vette programjába a vasutasok érdekeinek megvédését. A vasutasok körében az utóbbi napokban megindult mozgalomban is jelentékeny részt vesz a „Vasuti Lapok” szerkesztősége, melynek szerkesztését legutóbb Gerő M. Mór fővárosi hírlap író vette át. Szívesen ajánljuk tehát ezt a lapot vasutas olvasó közönségünk figyelmébe.

A „Vasuti Lapok” előfizetési ára egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 60 fill. Szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Erzsébet-körút 18. sz. a. van.

***A reformáció** északi vallás, eszméin, tanain. Északnak jeges lehellete érzik, ugyanaz, a mi az északi népeknek költészetét, képzeletét, művészetét, sőt még a nyelvét is jellemzi. Már Tacitus idejében is mint a vad, nyers erő képviselői tűntek ki, a kiket rengeteg erdőben összefogdostak s elvittek az aréna fővenyére, hogy legyőzzék a finom, mesterkél, tanult, olajozott testű, elpuhultabb keleti gladiátorokat. Hasonlatosak voltak a medvékhez, a kikkel együtt laktak óriási tölgyrengetegeikben. Bőrbe öltöztek, vadak voltak s óriási elszárással elsöpörték Róma hatalmát, de vele együtt civilizációját is. És mégis volt bennük a poézisnak valami esodálatos ereje: Róma akkor látott először arany haj-koronákat, mikor a rabul ejtett germán leányok szöke haja söpörte végig Caesar diadalmenetében a fórum márványköveit. És Rómát meghódította az a diadalmas szöke aranyhaj-korona. De a férfiak ereje és a nők komolyabb bája esodálat-

tos költészetét olvattak népjellemükben és történetükben. Nyelvük is zord, de a finomság és erő varázsát nem lehet megtagadni tőlük. Egy jeles nyelvész mondta, hogy az a különbség, a mely a mesélgető déli románéz és az északi nyers, zord balladák között van, megvan a nyelvükben is. A déli nyelvek esupa magánhangzókban állanak, dallamosak és lágyak, és északiakban csak úgy torlódk egymásra a sok mássalhangzó. Ennek fiziológiai oka van: Délen sokszor kell léleketett venni s a magánhangzó mind kilehelés; Északon az ember minél kevesebbet szí be a hideg levegőből és minél inkább a fogán át, az összeszorított inyek közt pedig a mássalhangzók születnek.

Egész költészetünkben, a legújabb is, a zordságnak ez a esodálatos jellemvonása hódít. Mint ősi államszervezetükben a szigorúságot a mindenkinek egyenjogúsága szelidíti, költészetüknek szinte költőietlen erélyét is megnemesíti a mindenkire szóló eszmei tartalom. Vallásukban is ez a jellemző. E puritán vallás igyekszik közel férközni a nép minden rétegéhez. Nyelve a nemzeti nyelv, éneke a hívők éneke, Istentisztelete a hívőkhöz intézett beszéd. Az Urvaesoránál a nép ép úgy részesül mindkét színben, mint maga a pap. A miben a katolikus vallástól eltér, az legnagyobb-részt a nyugoti és északi hidegebb égalj követelményének engedő komolyság. Északon nem lehetséges a bőjt télen, inkább már a növényi táplálék is kielégítő. Ilyen és ehhez hasonló szempontokból reformálta a XVI. század az északi nemzetek vallását. Erről a reformációról szól a Nagy Képes Világtörténet 121—122. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadókánál (Révai Testvérek Irod. In. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

CSARNOK.

A mi hőseink.

— *Gracza és Záhorny története* —

Korr.: Jz.

Irta: *Brankovics György*.

A kis republika.

Hol is volt csak?

Ah igaz, abban a Hontvármegyében, amelyet oly rossz hírbe keverték a muszkavezetők.

Csak egy kis pusztta s abban is csak egy uri ház volt, a melyet a Bach-korszak emberei „a kis republika” ezimel tiszteltek meg.

Mi tagadás benne, ezt a ezimel meg is érdemelte.

A kis pusztát *Sülyki* pusztának keresztelték megalapítói s azt az uri házat *Gracza János* uram házána hívta a közel s a meszsze vidék egyaránt.

Igen, a messze vidék is, mert hát vendégszerető kapui nemesak a közel, hanem a szomszéd megyékben lakó hazafiak számára is tárva-nyitva valának, s a kinek szíven feküdt a haza sorsa — pedig kinek ne feküdt volna akkor — az, még ha nagy kerülőt kellett is tennie, a *Sülyki* pusztára hajtatott, hogy *Gracza János* uram vendégasztalánál honfi reményeit s aggodalmát feltárja. És *Gracza János* uram kétszeres szívességgel fogadta őket, a remény megtestesülését lehetőnek, az aggodalmak teljesülését lehetetlennek esetelette, s az utolsó pohárközcintás után mindenki megkönnyebbülten s a jövő iránt nagyobb bizalommal intett bucsút a tornáczon levő háziaknak.

De a vidéknek nemesak meglelt férfiai, hanem ifjai is szívesen és sűrűn bebenéztek a kuriába. *Pacalay János* uram tudná legjobban elmondani, miért? Én csak annyit árulhatok el a dologból, hogy nem a „tökfilkót” kergették, hanem reggeltől estig kardot forgattak, s a boros palaczkok helyett vaskarikákkal ellátott mázsás köveket emelgettek s óriási esatlórudakat az ujjakra állítva, hordozták az udvaron körül.

Ebben a férfias mulatságban azonban már nem vett részt a 65 éves háziga, de annál többet vívott és tornázott négy deli fia, *Lajos, Kálmán, Antal és László*.

A szabadságharcz lezajlása után, az ugy-

nevezett „feladók” mindezt hiven besugták. „Ritter von Greifhans”-nak, a zsandárok akkori kerületi parancsnokának s ez meg volt győződve róla, hogy a szabadságharcz szálai a Sülyki pusztából indultak ki, hogy *Gracza János* uriháza összeesküvők tanyája, a detronizálást itt főzték ki s a honvédek osztrákverő generálisait itt képezték ki.

Greifhans e meggyőződésének az lón a szomorú következménye, hogy titkos utasításában különös figyelmébe ajánlotta alantat közégeknek a Sülyki pusztát s a *Gracza* név mellé azt a három szót jegyezte a fekete könyvbe: „A kis republika”.

Ez a három szó pedig hármat jelentett.

Azt jelentette, hogy:

„Kutass!”

„Fogd rá!”

„Kisérd be!”

Az első alapján éjjel-nappal zaklattak; a másodikkal fogva, a pusztta gyanu is büntetendő tényé valósult; a harmadik pedig arra jogositotta fel őket, hogy minduntalan lánczra verték s bebörtönözték a hazafiakat.

A mióta az emberiség történetét írják, szép szavaknak sosem adtak olyan rut értelmet!

„A kis republika” ostromállapotba helyeztetett és... no de ne előzzük meg az eseményeket, a szabadság angyala lerázta szárnyairól a zsarnokság ólomsúlyát, a magyar dicsőség napja hajnalodik s az 1848-ik év márczius 15-ének fényugara besurrant „A kis republika” ablakán is és ott ragyog az ősz *Gracza János* és négy daliás fia szemében.

— Éget engem ez az osztrák tisztii egyenruha, atyám — szól *Lajos*, a legöregebb fiu.

— Vésd le fiam, — válaszolá az öreg.

— A honti és a nógrádi honvéd-ujoncok várnak reám — folytatá *Lajos*.

— Eredj és vezesd őket oda, a hová a hazaszeretet küld.

— Nem pörlekedik most senki, atyám — szól *Kálmán*, a második fiu.

— Bizony csak a moly veszi már az ügyvédi oklevélnek s a törvényeknek a hasznát — sóhajtá az atya.

— Feleserélném én azokat a karddal, atyám!

— Tégy szíved sugallata szerint, szebb s dicsőbb dolog a hazát, mint az örökségen hajba kapott atyafiakat védeni.

— Nincs többé szolgál e hazában bírónál maga a nép, mondá a huszonegy éves *Antal* a harmadik fiu.

— Azt akarod mondani, nemde, — vágott közbe remegő hangon az atya, — hogy ez idő szerint nincs itthon a *szolgabíróra* szükség?

— Azt, atyám. Megyénk közszeretetét — folytatá lelkesülten *Antal* — bizonyára eljászanám, ha tétlenül itthon lesném a haza felszabadítását.

— Ne lesd fiam, — hangzék a reszketeg hangu, de határozott válasz. Szép tehetségeidet bűn volna pihentetni.

— Atyám — szóla végre a tizenhat éves *László*, — a harez riadója elől, szentelt berkeikbe menekültek a selmecci lyceumból a múzsák; a szégyen ölné meg, ha bátyáim sorsában nem osztoznám; engedd, hogy én is kardot köthessek oldalamra!

Az ifju kérelmére megrándultak az agg férfitu arcizmai, de köny nem jött a szemébe.

— Értelek, — susogá s keblére ölelte a flukat sorba, megesókolta, megáldotta őket egyenként és összesen, és azután magára maradt, mint a közikla, melyről a felhőszakadás lemosta a földet s a földdel a zöldelő bokrokat.

Sokáig, nagyon sokáig állott ott, kezét szívére téve, a tornáczon; szeméi még akkor is meredten néztek a távozó fiuk után, midőn azoknak már körvonalaikat is rég elnyelte a levegő.

S mennél tovább állott, mennél tovább nézett: annál jobban érezte, hogy vére hidegűl, szíve merevűl. S midőn megszünt látni a szem, midőn lelke állapotát, belvilágát kezdé vizsgálni az érzék: egy ágaitól megfosztott kiszáradt fának képzelte magát, melyben már csak korhadás fejlődhetik, melynek megsemmisülése már csak percek kérdése.

És mégsem.

A fa tövével egy kis folyondár bujt ki a földből, gyorsan körülfonta úde zöldjével a fa árkát és a fa éledni kezdett...

Gracza János megrázkódott, térdeit szívének utolsó csemetéje, gyermekleánya: Anna karolta körül s könnyes szemekkel bár, de édes biztató hangon válaszolá:

— Ne félj atyám, visszatérnek ők, mint hősök!

— Igen, igen, rebegé mintegy a tulvilágról visszatérve s Anna kezét megragadva az agg férfit, jer leányom, jer, imádkozzunk a mi hőseinkért.

„És a nemzet hőseiért!” visszhangozá a haza nemtője.

Valóban a nemzet hőseiért, mert azok valának.

Lajos, mint főhadnagy a szent-tamási és a temesvári ütközetekben kapott sebözöne következtében — vitézségi éremmel a mellén — hunyt el.

Kálmán, mint százados, a piskii-híd hősiességében esett el.

László végig küzdötte az egész hadjáratot s hosszabb ideig tartó fogság után a közös hadseregbe soroztatott.

És Antal?

Gracza Antal végzete a leggyászosabb: „A kis republika” miatta szenvedett legtöbbet; az ő történetével fogunk tehát foglalkozni legközelebb.

A két jó barát.

Szerelem és barátság! Ki mondja meg, melyik hübb, önfeláldozóbb, nemesebb, a kettő közül, ha tiszta és igazi mindkettő?!

E kérdést csak az fejthetné meg helyesen, aki abban a nagy boldogságban részesült, hogy a valódi szerelmeknek s az igazi barátságoknak egyaránt részese volt!

Igen, de ki az, és hol van az a fehér holló?

Már azelőtt is, de különösen ma, az érdek, a romlottság e korszakában, a valódi szerelem ép oly lehetetlenségnek, elérhetetlen eszménynek tartatik, mint az igazi barátság!

E nézet alaptalan. Az emberiségnek — a teremtő kegyéből — mindig voltak, vannak és lesznek kiváló alakjai, kikben az eszmény megtestesül, kik mintaképpül szolgálhatnak embertársaiknak?

Eppen azért, bármily általános és gyakori is a szívek csalódása, bármily nagy is a nemtelen emberek száma: nem szabad kétségbeesni a népek jövője fölött.

Volt, van és lesz valódi szerelem; volt van és lesz igazi barátság!

A sok példa közül ime egy:

Gracza és Záhony!

E két név, — a mennyiben az igazi barátság az „egy szív egy lélek” az alapja, — tulajdonképen csak egy lénynek a két részét jelzi.

Azt mondják, az ifju korban kötött barátság sokkal bensőbb, sokkal tartósabb, mint a későbbi.

Igaz!

Az ifjú szívében gyökeret ver az érzelem, de a férfi már csak ismerkedik s nagy ritkaság, ha az ismeretség, az érdeklődés szikláján hajótörést nem szenved.

Gracza Antal és Záhony István szíve még tanulókorukban, a selmezi lyceum iskolapadján forrott össze.

Az elsőnek előkelősége s az utóbbinak szegénysége nem képezhetett válaszfalat közöttük, mert a gondolatairány s az érzelem azonossága felülemelkedett mind a kettőn.

Az ifjkorú viszony még akkor sem lazult meg, a midőn Gracza Antal Hontmegyében a *hozóki* járás szolgabirájává és Záhony István *dacsó-lami* kántortanítovává lőn.

E barátságuk köszönhetik alsó és felső Pribel nemes urai, hogy a tót lakosok ki nem pörkölték házaikból s hogy kaszaélre nem hányták őket.

A pribeli kántortanító: *Rotaridesz* ugyanis, egy megesontosodott panszláv, annyira föllázította a pribeli szelid tótokat, hogy ezek egy szép holdvilágos éjjel, az erdő sűrűjében a nemes urak élete és vagyona ellen összeesküdtek. Az összeesküvésnek, a vadászat kedvéért harmadik határba is elbolyongó s lesben álló Záhony szem- és fültanuja volt s így még idejekorán értesíthette a jövődől dolgozról szolgabíró barátját.

Gracza Antal rögtön lóra pattant s egy század katonával épen akkor érkezett Pribelre, midőn a felizgatott nép már az urbanális iratokat égette a harang lábánál. Hogy a panszláv uraknak elment ezután a ked-

vük a további kegyetlen játéktól, az magától értetődik. Rotaridesz azonban — mint látni fogjuk — mégis megbosszulta magát a „kis republikán”.

(Folyt. köv.)

1385. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az upesti kir. járásbírósnak 1900. évi V. 3916/3. sz. végzése folytán **dr. Szelényi Aladár** ügyvéd által képviselt **M. Schmied és Söhne** cég felperes részére **Zaklikovits András** alperes ellen 352 kor. 52 fillér követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 966 kor. becsült ingóságokra az upesti kir. járásbírósnak V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Nádor-utca 7. sz. a.** házban leendő megtartása határidőül 1901. évi **július hó 24. napján d. e. 1/2 órája** kitűzetik a mikor a bíróság lefoglalt butorok, gépek stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi július hó 9. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

1368. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az upesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 312/7. sz. kiküldő és a budapesti V. ker. kir. járásbírósnak 1898. évi Sp. VI. 959/6. sz. elrendelő végzése folytán **dr. Gáspár Izó** ügyvéd által képviselt **Grill Károly** felperes részére **dr. Mészáros Károly** alperes ellen 343 kor. 12 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1150 kor. becsült ingóságokra az upesti kir. járásbírósnak V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Árpád-ut 131. sz. alatti** házban leendő megtartása határidőül 1901. évi **július hó 20. napján délután 2 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdés-ig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi július hó 5. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

1315. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az upesti kir. járásbírósnak 1900. évi V. 3341/4. sz. végzése folytán **dr. Szigeti Sándor** ügyvéd által képviselt **Fuchs Ignác** felperes részére **Salgó testvérek** alperesek ellen 330 kor. 66 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 2612 koronára becsült ingóságokra az upesti kir. járásbírósnak V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben

azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, István-tér 7. sz. a.** házban leendő megtartása határidőül 1901. évi **július hó 22. napján délután 1/2 órája** kitűzetik, mikor a bíróság lefoglalt butorok, nyomdai-gépek-papírok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi július hó 6. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

1180. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az upesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 1080/2. sz. végzése folytán **Kemény Sámuel** ügyvéd által képviselt **Leitner M. és fia** felperes részére **Salgó és társa** alperes ellen 55 kor. 30 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 905 koronára becsült ingóságokra az upesti kir. járásbírósnak V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Árpád-ut 7. sz. a. Salgó Sándor lakásán** leendő megtartása határidőül 1901-ik évi **július hó 24-ik napján délutáni 2 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi július hó 8. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

1369. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az upesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 803/4. sz. kiküldő és a budapesti kir. keresk. és váltó törvényszék 34390. sz. elrendelő végzése folytán **dr. Lengyel Soma** ügyvéd által képviselt **Preszburger Károly** felperes részére **Kiss Gyula** alperes ellen 440 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1733 kor. becsült ingóságokra az upesti kir. járásbírósnak V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Lőrincz-utca 102. sz. alatti** házban leendő megtartása határidőül 1901. évi **július hó 20. napján délután 4 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, hintó stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi július hó 5. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.